

EL MIRADOR DE BARCELONA **INDÚSTRIA, INNOVACIÓ I TALENT**

Barcelona vol renovar la seva vocació industrial per créixer

Seat ha invertit 2.600 milions en els últims cinc anys

ENRIC TINTORÉ
Barcelona

Barcelona s'ha de consolidar com a ciutat industrial, cosa que és perfectament compatible amb el seu model de ciutat turística, tecnològica i de coneixement, per garantir el seu creixement econòmic i una creació d'ocupació estable i de qualitat. Aquesta és una de les principals conclusions del debat d'El Mirador celebrat aquesta setmana. Aconseguir aquest objectiu requereix generar i atreure talent, així com promoure la innovació. El més important, tot i això, és mantenir i cuidar les indústries que ja hi ha. En aquest sentit és clau l'aposta que fa el Grup Volkswagen per Seat, que és el gran motor industrial de Barcelona i la seva extensa àrea d'influència.

El vicepresident executiu de finances i organització del Grup Seat, Holger Kintscher, que va participar en el debat, celebrat precisament a la seva fàbrica de Martorell, que és una de les més competitives del Grup Volkswagen al món, va assenyalar que la indústria de l'automoció tindrà un futur a Barcelona sempre que continuï sent interessant per als

GRAN MOTOR INDUSTRIAL
Seat és el 4% del PIB català, amb 14.000 llocs de treball directes i 56.000 d'indirectes

MÉS COMPETITIVITAT
Els accessos al port i el corredor mediterrani, dues infraestructures clau

inversors. "En aquest sentit -va dir- Barcelona va per bon camí. Hi ha àrees, tot i això, que podrien millorar. Dos exemples: el primer és ampliar l'accés al port de Barcelona i potenciar el corredor mediterrani per millorar la logística i, per tant, reduir els costos industrials. El segon és la formació, que ha de ser un dels principals objectius. Seat és pionera en formació professional dual a Espanya, i creiem fermament en aquest model".

Holger Kintscher va participar en el debat d'El Mirador amb Alfons Cornella, fundador d'Infonomia España i Co-Society; José Antonio Martínez Álamo, *chairman* d'ICL Europa, president d'ICL Ibèria i membre del comitè executiu de Foment del Treball; Eduardo Navarro Zamora, president executiu de Sherpa Capital; Josep Miquel Piqué, director de l'Oficina de Creixement Econòmic de l'Ajuntament i vicepresident de la Xarxa Mundial de Parcs Tecnològics; Gon-

zalo Rodés, president de GBS Finanzas Catalunya, i Joan Roure, professor de l'Iese, convocats per Pere Guardiola, director general comercial del Grup Godó.

Seat per si sola representa gairebé l'1% del PIB espanyol i el 4% del català, percentatge que es multiplicaria per molt si es comptabilitzessin els seus proveïdors de la indústria auxiliar. Ocupa directament més de 14.000 persones. Cada ocupació directa genera quatre empleats més, per la qual cosa més de 70.000 treballadors depenen de la companyia. Holger Kintscher va voler destacar, així mateix, que Seat és l'inversor número u en recerca i desenvolupament (R+D) en la indústria espanyola.

"Considerem -va dir- que l'R+D és la clau per a l'èxit en la indústria de l'automoció. Un exemple: hem invertit més de 1.000 milions d'euros en R+D al llarg dels darrers cinc anys. De fet, són 2.600 milions si hi inclouem les inversions que es fan en producció i compres. I continuarem invertint a un ritme similar els propers anys".

Holger Kintscher també va posar de manifest que el primer trimestre del 2015 ha estat el millor des del 2007, "cosa que confirma -diu- que Seat va per bon camí, gràcies a la família del nou León, en què s'han invertit més de 800 milions".

Tots els participants en el debat van coincidir amb Holger

Kintscher que "per aconseguir un augment de les inversions industrials són fonamentals els costos de l'energia, les infraestructures en logística, la competitivitat de la indústria auxiliar, el talent i la formació dels empleats, els costos de mà d'obra i el compromís en el suport a l'R+D, així com un entorn polític, social i legal estable". Va afegir que "l'inconvenient pel que fa a costos, si ens comparem amb els països d'Europa de l'Est, es pot superar amb més competitivitat, més innovació i més inversió en el futur".

José Antonio Martínez Álamo, també des d'una gran companyia com ICL, que ha aprovat una inversió industrial de 450 milions d'euros a Catalunya, va assenyalar que és vital que les inversions industrials tinguin dimensió i es facin amb visió global.

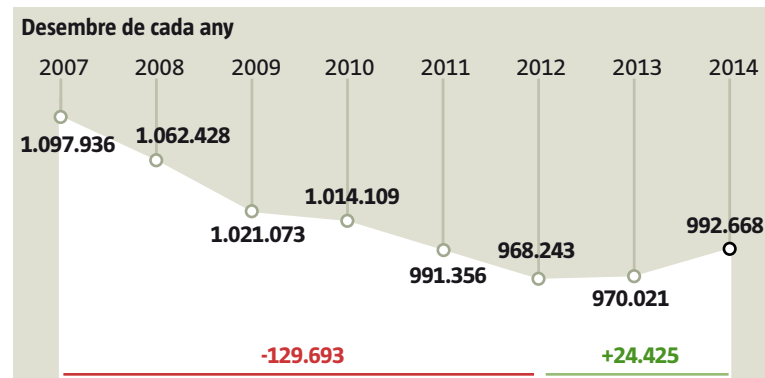
"M'agradaria -va afegir José Antonio Martínez Álamo- destacar el binomi innovació i productivitat. Perquè el cost unitari, perquè la productivitat, sigui important i es pugui finançar l'R+D és necessari el volum. Com més gran sigui la dimensió, més petit

serà el cost per producte i, per tant, més gran la competitivitat necessària per afrontar el mercat global. Necessitem grans empreses tractores que utilitzin tot l'engranatge format per la xarxa de petites i mitjanes empreses, les universitats, els centres tecnològics... Tenim tot el que cal per a la innovació, però ens falten empreses amb volum i projectes amb visió global, exportadora. Les administracions haurien d'emparar aquestes iniciatives".

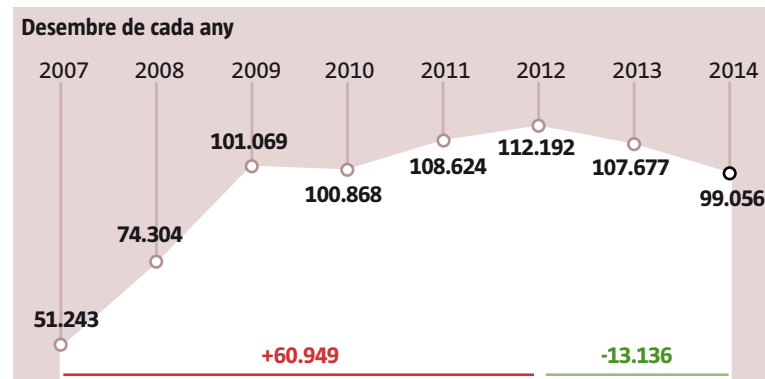
Josep Miquel Piqué va destacar que la reindustrialització de Barcelona està en el marc del nou moviment per a la reindustrialització europea. "Som -va afegir- davant un nou paradigma en les noves maneres de produir, que incorporen dos elements: noves tecnologies de fabricació i talent, que ha d'estar preparat per valoritzar-les. Si això es combina amb l'excel·lent posició logística de la ciutat, Barcelona està en una situació òptima".

Josep Miquel Piqué va dir que des de l'Ajuntament s'ha reforçat l'aposta industrial, com reflecteix, entre moltes altres coses, el pla de reindustrialització dels barris; el parc tecnològic Barcelona Advanced Industry Park, on està proveïent plataformes per al desenvolupament de prototips; el Centre de Promoció Industrial per a la competitivitat, a través de noves formes d'indústria avançada, i el foment de les noves formes de fabricació digital a través dels ateneus de fabricació o bé amb l'impuls que s'ha donat a l'Oficina d'Atenció a l'Empresa com a porta única d'entrada per a l'aterratge i acompanyament d'inversions. En l'àrea de Barcelona, al llarg dels darrers dos

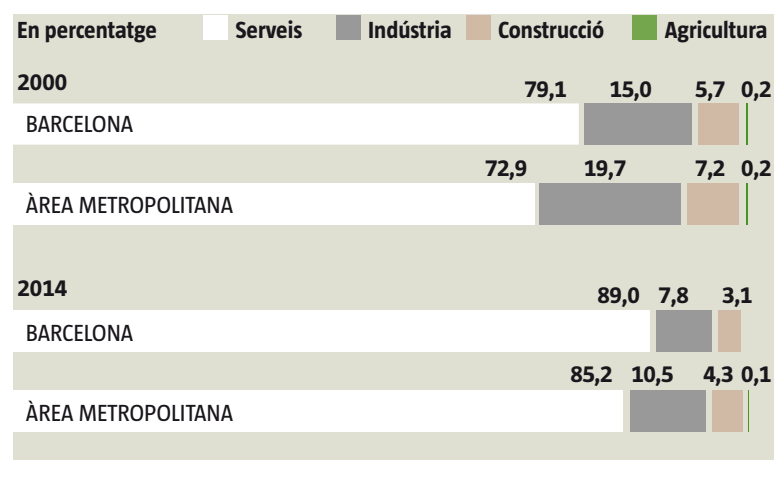
El nombre de treballadors afiliats a la Seguretat Social a Barcelona s'acosta al milió...

...i l'atur baixa lleument a la ciutat...

...però Barcelona, en aquests anys de crisi, ha deixat de ser una ciutat industrial

FONT: Ajuntament de Barcelona

LA VANGUARDIA

La formació professional és clau per a la inversió industrial

GEMMA MIRALDA

Els participants en l'últim Mirador de la sèrie amb Pere Guardiola, dret, tercer per l'esquerra, i el moderador, Enric Tintoré

1. Eduardo Navarro
Sherpa Capital

President executiu del fons d'inversió Sherpa Capital

“Hem decidit destinar fins al 70% del nostre fons d'inversió a empreses catalanes”

2. Joan Roure
Ilese

Joan Roure és professor de l'ilese i especialista en empremadoria

“Cal definir les empreses estratègiques que ens interessin i anar a buscar-les, com es va fer en el passat”

3. Alfons Cornella
Infonomia

Fundador d'Infonomia, companyia especialitzada en innovació

“Les micro-indústries al centre de les ciutats contribueixen a despertar vocacions industrials”

4. Gonzalo Rodés
GBS Finanzas

President de GBS de Catalunya, firma dedicada a la captació d'inversions

“Hi ha moltes traves per atreure talent. És més fàcil fitxar un futbolista que un investigador”

5. Josep M. Piqué
Ajuntament BCN

Director de l'Oficina de Creixement Econòmic de Barcelona

“Barcelona està en una situació òptima per combinar el talent i les noves tecnologies de fabricació”

6. Holger Kintscher
Seat

Holger Kintscher és vicepresident executiu de finances i organització

“Barcelona va pel bon camí per garantir el futur de la indústria de l'automoció”

7. J.A. Martínez
ICL

J.A. Martínez és *chairman* d'ICL Europa i president d'ICL Ibèrica

“Falten grans empreses tractores, amb projectes amb visió global i amb el suport de l'Administració”

anys, s'han rebut més de 270 projectes, amb 7.460 milions de dòlars d'inversió i més de 20.000 llocs de treball. Barcelona és una de les tres primeres ciutats europees, amb Londres i Dublín, en captació d'inversió estrangera”.

Eduardo Navarro, tot i això, va advertir que per atreure més inversions cal millorar la seguretat jurídica del país, així com l'estabilitat política. En aquest sentit, diu que hi ha inversors que volen saber què podria passar amb la seva inversió en cas d'una hipotètica independència de Catalunya. “Cal treballar per reduir les incerteses”, va dir.

Tots els participants van coincidir, a més a més, en la necessitat de desenvolupar una cultura empremadora industrial, de la mateixa manera que hi ha la moda digital i les *puntcom*.

Gonzalo Rodés, com a soci de Barcelona Global –associació a què també pertanyen quatre participants més: Eduardo Navarro, Joan Roure, Alfons Cornella i la mateixa Seat–, va dir que treballa per a l'atracció de talent a la ciutat. “Crec –va dir– que per atreure inversió, cal atreure el talent. Hi ha una frase de Bloomberg que és clau: el talent és el que crida el capital, i no al revés. Però ni Barcelona ni les normes administratives, que depenen d'altres àmbits, no estan prou enfocades a atreure talent i inversions, malgrat els milions de persones que ens visiten. “És molt més fàcil fitxar un futbolista que un investigador o empremador”.

Joan Roure va alertar que són moltes les ciutats que competeixen per la indústria i la innovació. “Cal replicar en aquests àmbits –va explicar– el mateix que

BALANÇ DE DOS ANYS

La ciutat capta 270 projectes amb 7.470 milions d'inversió i 20.000 llocs de treball

ATREURE MÉS EMPRESES

Els inversors exigeixen més seguretat jurídica i estabilitat política

s'ha aconseguit en turisme. Com? Dedicant més recursos a vendre el que s'investiga, a desenvolupar el potencial del que ja tenim, com les sis mil multinacionals que hi ha a Catalunya, i també a definir les empreses estratègiques que ens interessin i anar a buscar-les allà on siguin”.

Alfons Cornella va advertir que si volem tenir una ciutat amb una classe mitjana que se sostingui necessitem la indústria, i la indústria requereix innovació. Això, al seu torn, exigeix connectar el talent amb les empreses, cosa que també necessita fórmules innovadores. El gran problema és que la innovació en la indústria s'ha de viure per entendre's. “Cal recuperar –va afegir– el poder del “Made in Barcelona”, i crec que hi ha unes possibilitats enormes per fer-ho. Però això comporta decidir que Barcelona vol ser una ciutat industrial del futur i assumir riscos”.

GEMMA MIRALDA